

Din ciclul *Paradoxuri la români*

Să ai un veac de istorie, dar să exiști de numai un... an

În căutarea ilegalităților

– În anul 2007, domnule general, obiectivul structurii pe care o conduceți l-a constituit, citez dintr-un raport de evaluare întocmit chiar de dumneavoastră, „planificarea, organizarea și desfășurarea unei întregi game de inspecții, controale, documentări-informări etc. în structurile militare, pentru cunoașterea permanentă a parametrilor de stare a procesului de implementare a Strategiei de Transformare a Armatei României și asigurării soluțiilor și propunerilor de corecție, capabile să susțină eficientizarea acțiunilor și activităților la nivelul Ministerului...” Concret, ce ați vizat, în mod deosebit?

– În principiu, am vizat, cu prioritate, determinarea evoluției parametrilor de stare, precum și identificarea disfuncțiilor de sistem în domeniile comandă și control, logistică, instruire, managementul personalului, protecția mediului, sănătate și securitate în muncă. Verificările, unele extrem de complexe și laborioase, s-au efectuat în structuri centrale ale Ministerului Apărării ori subordonate acestora, începând cu Statul Major General și continuând cu Departamentul pentru Armamente, Direcția Financiar-Contabilă, Direcția Management Resurse Umane, Direcția Medicală, Statul Major al Forțelor Terestre, Statul Major al Forțelor Navale, Statul Major al Forțelor Aeriene și Comandamentul Logistic Întrunit.

– Cam câte „cazuri” ați avut și ce anume nereguli ați constatat pe parcursul acestor inspecții?

– Au fost instrumentate aproape 40 de cazuri, reprezentând, în marea majoritate, petiții, iar celelalte – ordine verbale ale ministrului apărării, puncte de vedere privind unele semnalări. Mai concret, toate acestea s-au referit la modul de acordare a unor drepturi de ordin material, financiar, social etc. ale unor militari în activitate ori în rezervă sau unor civili din armată (15 cazuri); comportamente abuzive în îndeplinirea atribuțiilor funcționale și în exercitarea actului de comandă, mai ales la nivel de unitate, abateri de la normele de conduită etică ori/și de ordine și disciplină (10 cazuri); modul defectuos de soluționare a unor reclamații/sesizări sau cereri anterioare (șapte cazuri), cele mai multe din aceste reclamații, însă, am considerat noi, având un pronunțat caracter subiectiv, confirmându-se foarte rar, ceea ce a

Deși în documentul pe baza căruia funcționează se precizează că „este nou înființată”, conform istoriei, instituția cu atribuțiuni de inspecție la cel mai înalt nivel din armata română a apărut încă de acum aproape un secol, mai exact de la 1 aprilie 1910, prin Înaltul Decret Regal nr. 1217, semnat de regele Carol I, și se numea „Inspectorul General în Armata României”, primul inspector general al armatei fiind numit Ferdinand I, prințul moștenitor al tronului României, general de divizie pe atunci, comandant al Corpului II Armată și inspector al cavaleriei. Desființat în 1950, adică în plină sovietizare a țării, acest inspectorat a fost reînființat în anul 1994, dar nu neapărat ca un act, să-i zicem, reparatoriu, cât ca o reconsiderare a proceselor de control și evaluare, ca principale mecanisme de autoreglare a organismului militar. De la reînființare și până în prezent, această instituție de real prestigiu, temută și, în același timp respectată, a cunoscut mai multe etape de reorganizare, ca, de altfel, toate structurile centrale ale Ministerului Apărării din ultima vreme, fapt care a condus, începând cu 20 februarie 2007, la apariția **Corpului de control și inspecție**¹, rezultat din fuziunea Inspectoratului General al Ministerului Apărării cu fostul Corp de control al ministrului. Din această perspectivă, adică a faptului că s-a încheiat, iată, un an de la reîntrirea pe un făgaș normal al structurii pe care o conduce, i-am cerut câteva detalii despre activitatea derulată pe parcursul lui 2007, generalului-maior **Iulian Părvulescu (foto)**², șeful Corpului de control și inspecție.

presupus eforturi și cheltuieli considerabile, dar nu prea eficiente în verificarea lor. S-au mai instrumentat patru cazuri de abuzuri și ilegalități în desfășurarea procedurilor de achiziții publice de bunuri și servicii și în derularea contractelor încheiate, inclusiv favorizarea (ori tentative de favorizare) a unor firme sau persoane; un caz privind deficiențe ori ilegalități în gestionarea unor construcții (spații) și terenuri din unități și, în fine, mai avem un caz în curs de verificare cu privire la nerespectarea reglementărilor (procedurilor de lucru) în domeniul logistic și/sau financiar-contabil, urmând să stabilim dacă s-au produs sau nu pagube în patrimoniul armatei.

– În baza constatărilor, care ar fi principalele cauze ale acestor comportamente abuzive, nereguli și ilegalități în unitățile militare?

– După aprecierile noastre, avem încă de-a face cu mentalitatea greșită a unor cadre cu funcții de conducere/răspundere care mai consideră că funcția deținută le conferă dreptul de a eluda normele legale, la care se poate adăuga concepția eronată a unora că multitudinea de probleme pe care le pot soluționa în virtutea atribuțiilor oferite de funcție pot fi rezolvate și altfel decât în baza reglementărilor în vigoare. Mai este vorba și despre existența, uneori, a unui conflict de interese, rezultat din calitatea de gestionar al interesului și banului public, în contradicție cu interesele personale ș.a.

– Ce măsuri ați propus pentru a reduce, ca să nu spunem elimina definitiv, astfel de situații?

– Au fost luate măsuri corective și coercitive de ordin administrativ (retragerea soldei de merit, declanșarea unor cercetări administrative în vederea stabilirii și recuperării unor prejudicii materiale produse patrimoniului armatei etc.). Precizez însă că toate concluziile prezentate și măsurile propuse ministrului apărării au fost

temeinic fundamentate, neavând situații în care să nu fi fost aprobate sau acceptate. De asemenea, s-a acordat importanța cuvenită transmiterii în timp a măsurilor aprobate/ordonate de ministrul apărării către cei în drept și competenți a le rezolva, concomitent cu monitorizarea îndeplinirii lor.

– În concluzie, domnule general-maior, luând în calcul inevitabilul coeficient de subiectivism, apreciați fără rezerve că se impunea cu necesitate reînființarea, încadrarea și dotarea corespunzătoare a structurii pe care o conduceți, nu?

– Desigur, considerăm că, prin modul cum a acționat în anul 2007 pentru soluționarea tuturor cazurilor primite, Corpul de control și inspecție a contribuit atât la evidențierea unor nereguli, deficiențe, dificultăți, ilegalități și abuzuri, precum și la prevenirea repetării sau amplificării lor, cât și la menținerea în unități a unui climat de muncă sănătos ori detenționarea unor situații ce se puteau acutiza.

¹ Corpul de control și inspecție este organizat și funcționează potrivit prevederilor Legii 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării, Hotărârii Guvernului României nr. S/1550/2006 privind aprobarea organigramei structurilor centrale ale Ministerului Apărării și numărului total de posturi aferent acestora, precum și Ordinului ministrului apărării nr. M.S. 177/2006 privind reorganizarea structurilor centrale ale Ministerului Apărării. (n.r.)

² Originar din municipiul Roșiori de Vede, absolvent, printre altele, al Școlii Militare de Ofițeri Activi „Leontin Sălăjan” din Brașov, specialitatea Artilerie și Rachete Antiaeriene (1976), generalul-maior Iulian Părvulescu a îndeplinit funcții începând de la cea de comandant de pluton, ulterior de regiment și brigadă, până la aceea de director al Statului Major al Forțelor Terestre. (n.r.)

În anul 2008 evaluările vor viza:
♦ stadiul operaționalizării și menținerii nivelului atins de către structurile afirmate de NATO până în prezent; ♦ implementarea politicilor și programelor de protecție a mediului, de securitate și sănătate în muncă și de siguranță în funcționare a instalațiilor mecanice sub presiune și de ridicat; ♦ funcționarea și eficiența sistemului de selecție, pregătire și integrarea în unități a soldaților și gradaților voluntari; ♦ stadiul reorganizării învățământului militar; ♦ stadiul și eficiența îndeplinirii măsurilor corective întreprinse de structurile responsabile după inspecțiile executate în perioada 2006-2007.

Soluțiile... inspecțiilor

Corpul de control și inspecție a desfășurat, în anul 2007, o serie de inspecții (generale, speciale, ulterioare) materializate, ca arie de evaluare, la 110 structuri militare, fiind finalizate, prin rapoarte adresate ministrului apărării și însoțite de peste 50 de recomandări (soluții) identificate, destinate eliminării disfuncțiilor și perfecționării activității în domeniul evaluat. În principiu, aceste recomandări (soluții) au vizat: ● revizuirea actualei „Concepții de conducere, comandă și control în Armata României” și corelarea actelor normative specifice în vigoare conexe acestei concepții; ● verificarea statelor de organizare a comandamentelor operaționale pentru a răspunde misiunilor stabilite prin „Concepția de conducere, comandă și control în Armata României” revizuită; ● implementarea „Concepției de realizare a rețelei naționale integrate a punctelor de comandă pentru dispunerea elementelor de conducere strategică”; ● eficientizarea lanțului de comandă, în prezent supradimensionat, dintre Statul Major General și comandamentele de mari unități și unități; ● revizuirea statelor de organizare ale structurilor forțelor dislocabile și celor de generare și regenerare, pentru realizarea capacităților precizate în Carta Albastră NATO; ● înzestrarea unităților cu tehnică și echipamente potrivit capacităților prevăzute în Obiectivele Forței; ● corelarea propunerilor de forțe (FPs) cu nivelul resurselor bugetare alocate; ● lichidarea restanțelor acumulate în perioada 2005-2007, la Forțele Terestre, pe linia achizițiilor de tehnică și echipamente militare; ● implementarea Directivei NATO de raportare (Bi-SCD80-03) pentru toate domeniile de evaluare TACEVAL: operații, logistică, protecția forței; ● corelarea „Planului de acțiune în domeniul protecției mediului în Armata României” cu proiectele și programele de investiții aflate în derulare în sistemul militar, precum și asigurarea finalității acestora; ● elaborarea unor instrucțiuni privind activitatea de medicina muncii în Armata României; formarea și perfecționarea personalului și autorizarea funcționării unităților în domeniul securității și sănătății în muncă; serviciile medicale profilactice necesare supravegherii sănătății personalului militar și civil; ● elaborarea de norme de consum materiale pentru protecția mediului; achiziționarea de complete de intervenție în cazul producerii de accidente ecologice; neutralizarea și eliminarea deșeurilor periculoase provenite din procesele tehnologice specifice forțelor aeriene și navale; ● asigurarea fondurilor financiare pentru realizarea bilanțurilor și achitarea avizelor de mediu, la cazarmile disponibilizate și propuse pentru valorificare; ● înlocuirea instalațiilor sub presiune și de ridicat cu stare tehnică și de întreținere necorespunzătoare; verificarea metrologică a mijloacelor de măsurare de la instalațiile speciale și autorizarea laboratorului de metrologie care deservește navele Serviciului fluvial al Comandamentului Flotei; ● elaborarea unei concepții unice de acțiune privind valorificarea bunurilor excedentare și atipice din gestiunea armatei și numirea unui lider de domeniu care să asigure implementarea acestei concepții; ● revizuirea (modificarea și completarea) cadrului legislativ și normativ pentru a asigura fluidizarea și accelerarea proceselor de scoatere din funcțiune/declasare, casare și valorificare a bunurilor excedentare și atipice din gestiunea armatei; ● realizarea unei baze de date interactive conexasă Sistemului informatic logistic al armatei (AILS) ● corelarea proceselor și programelor în derulare în armată cu activitățile conexe domeniului valorificării bunurilor excedentare și atipice din gestiunea armatei; ● revizuirea atribuțiilor și organigramelor structurilor, precum și instruirea personalului ce desfășoară activități pe linia scoaterii din funcțiune/declasării, casării și valorificării bunurilor excedentare și atipice din gestiunea armatei; ● susținerea cu resurse a activităților desfășurate de structurile gestionare a bunurilor excedentare și atipice (centre de depozitare), precum și a activității de valorificare sau distrugere a unor categorii de deșeuri nevandabile (deșeuri textile, de cauciuc, substanțe chimice etc.) ● crearea unor condiții de valorificare rapidă a bunurilor la extern; ● elaborarea unei noi concepții privind folosirea/disponibilizarea cazarmilor în concordanță cu necesarul armatei la finalizarea procesului de transformare a acesteia.

Generalul-locotenent Zdravko PONOS, șeful Statului Major General al Forțelor Armate ale Serbiei:

România este un membru respectat al NATO și al Uniunii Europene

Șeful Statului Major General, amiralul dr. Gheorghe MARIN, s-a întâlnit marți, 11 martie, cu generalul-locotenent Zdravko PONOS, șeful Statului Major General al Forțelor Armate ale Serbiei, care a efectuat o vizită oficială în România. În timpul convorbirilor oficiale, cei doi lideri militari au abordat subiecte vizând întărirea cooperării militare dintre cele două armate. Amiralul MARIN a prezentat elemente privind procesul de transformare și modernizare a Armatei României, precum și participarea la operații și misiuni internaționale. Oaspetele sârb s-a arătat interesat de experiența României în domeniul profesionalizării Armatei, de sistemul de pregătire a subofițerilor și a soldaților și gradațiilor voluntari.

Înainte de a părăsi România, generalul-locotenent Zdravko PONOS a avut amabilitatea de a acorda un interviu în exclusivitate pentru Observatorul militar.

– O.M.: Studiind CV-ul dumneavoastră, n-am putut să nu remarc două aspecte: formația dumneavoastră de inginer și tinerețea dumneavoastră. Cum reușiți să le transformați în aturi în relația cu subordonații?

– General locotenent Zdravko PONOS: Există două răspunsuri posibile. Unul dintre ele este scurt, celălalt este mai complex. Cel scurt ar fi că nimeni nu este perfect. Cel complex și complet ar fi că o minte de inginer îți permite să fii mai rațional, te ajută să fii eficient, să dobândești eficiență, deoarece așa putea spune că este vorba de un mecanism tehnic de gândire. Tinerețea - dacă putem vorbi de tinerețe la 45 de ani, probabil pentru această profesie și pentru această funcție - poate fi folositoare, deoarece poți oferi celorlalți mai multă energie și înțelegere mai bine tânără generație. Tânără generație este generația-cheie în procesul de transformare. Aș dori să subliniez că, înainte de toate, cuvântul-cheie este „respect”. Manifestând respect pentru generațiile mai în vârstă, deoarece avem generali mai în vârstă și nu numai generali, ci și colonei sau locotenenți-colonei, respect pentru cunoștințele și experiența lor, pot stabili o relație bună cu ei. Respectând energia și ideile celor tineri, fiind gata să le ascult sugestiile, voi obține ajutorul lor. Iar aceasta poate fi o soluție. Cred că poți construi astfel, în locul autorității formale, autoritatea a ceea ce știi. În acest caz, este mult mai bine. Astfel, educația și vârsta nu mai reprezintă elemente cruciale.

– O.M.: Detaliați, vă rog, obiectivele vizitei dumneavoastră în România și în ce măsură au fost ele îndeplinite!

– GL. Z.P.: De fapt, această vizită a fost planificată anul trecut, nu este inopinată. Și au existat multe motive pentru această vizită. Așa cum cititorii dumneavoastră știu probabil, între România și Serbia există relații politice excelente, relații economice excelente, relații culturale. Chiar și relațiile în domeniul apărării sunt foarte dezvoltate. Cred că este timpul să facem progrese importante și în domeniul relațiilor militare și că există numeroase domenii în care acest lucru este posibil. În ultimii ani, acest progres chiar a existat, fiind reprezentat și de cele două exerciții întrunite. Unul dintre ele, cel din 2004, a fost bilateral, iar anul trecut am avut un exercițiu trilateral (România, Bulgaria, Serbia), fapt care demonstrează că avem experiență excelentă în lucrul în comun. Și acum există câteva domenii de interes bilateral. Am constatat, în timpul întâlnirilor cu domnul amiral Marin, că unul dintre domeniile comune de interes și de posibilă cooperare este cel al instrucției în teren, incluzând aici și alte exerciții întrunite. Armata dumneavoastră are o experiență bogată în domeniul relațiilor internaționale. Acest aspect poate fi folositor pentru noi. Apoi, aveți o experiență serioasă în domeniul formării subofițerilor. La ceva similar lucrăm noi în prezent. Avem câteva abordări în construirea unui nou concept de instruire și observ că există interes din partea României pentru a vedea cum funcționează acestea în Armata Serbiei. Am avut schimburi de opinii privind derularea unor proiecte strategice pe termen lung privind dotarea armatelor. Nu vorbim aici de proceduri, ci despre situația de pe piața internațională, despre tehnologie, despre cum să gândim și să punem în practică noi proiecte în armatele noastre. Cred că toate acestea sunt elemente importante atât pentru Armata României, cât și pentru Armata Serbiei. În fine, există și unele motive politice pentru care am făcut această vizită. Chiar dacă vizita a fost planificată cu mult înainte, faptul că

România sprijină atitudinea Serbiei în problema Kosovo este ceva ce noi respectăm și apreciem foarte mult, iar această vizită capătă acum încă o semnificație.

– O.M.: Armata Serbiei parcurge un amplu proces de reformă, despre care ați afirmat nu de mult, într-un interviu acordat publicației militare ODBRANA, că „nu a fost un insucces”, dar că schimbările profunde (drastice) au și o doză mare de impopularitate. Care credeți că este cel mai bun mod de a asigura succesul reformei și de a o face cât mai puțin dureroasă?

– GL. Z.P.: Putem aplica pentru transformarea și reforma în domeniul apărării aproape aceeași logică pe care o aplicăm în sectorul public sau la marile companii. Sunt câteva mecanisme și instrumente ce pot fi folosite de ambele domenii. Desigur, nu avem condiții perfecte. Așa ceva nu există. În acest caz, este necesar să fii hotărât și să acționezi cu rapiditate. Trebuie să ai o viziune solidă, și trebuie să dezvolti o strategie. Trebuie să știi cum să dobândești această viziune. Bineînțeles, este necesar să dispui de o „coalitie de conducere” puternică pentru a-ți atinge obiectivele strategice, în acest caz transformarea. Ce înseamnă coalitie de conducere? Înseamnă să dispui de o viziune integrată și unitară în interiorul Statului Major General. Ar fi excelent dacă această coalitie ar include și Ministerul Apărării, dar, din timp în timp, există schimbări la nivelul Ministerului Apărării. De regulă, în Statul Major General schimbările de personal nu sunt radicale, în timp ce la minister acestea pot fi, după alegeți. Și trebuie să știi cum să le faci față, pentru că trebuie să construiești o nouă coalitie pentru transformare.

Următorul pas ar fi să obții rezultate pe termen scurt, pentru că oamenii realizează astfel că eforturile lor conduc către ceva palpabil. Nu trebuie acest lucru pentru a-i motiva că eforturile lor au finalitate. Trebuie să aplicăm corecții de finețe la acest proces și apoi să facem următorii pași importanți. Cred că acesta este cel mai corect mod de a face transformare radicală și reformă: cu succes și nu foarte nepopular. Am mai spus: nu poți face schimbări de substanță rămânând pe deplin popular. Nu este momentul popularității, este momentul succesului.

– O.M.: Așa cum se observă în Armata României, mecanismele gândirii oamenilor...

– GL. Z.P.: Sunt aceleași peste tot.

– O.M.: Desigur. Aceste mecanisme de gândire acceptă reforma și transformarea, le consideră foarte bune, le consideră necesare până într-un punct: „De ce eu?” Acesta este cel mai nepopular punct: „De ce eu?”

– GL. Z.P.: Așa este, și de aceea va trebui să gândim existența celui de-al doilea și celui de-al treilea eșalon al procesului de reformă. Nu poți obține succesul dacă totul depinde doar de câțiva oameni. Ce înseamnă să ai succes în procesul de reformă? Să schimbi mentalități. Dacă poți să schimbi mentalități, adică să stabilești un nou sistem de valori, mai bun, poți avea garanția succesului. Dacă sunt numai schimbări organizaționale sau ceva de acest fel, atunci înseamnă că există doar o viziune pe termen scurt, iar succesul nu va fi deplin. De ce este necesar un nou mod de gândire, de abordare a problemelor? Pentru a implica un număr cât mai mare de persoane, nu numai pe cei din vârful ierarhiei. Toți, de la vârful ierarhiei până la ultimul soldat, trebuie să-și găsească locul. Desigur, nu este posibil 100% să obții acest lucru, dar este important să fie cât mai mulți implicați.

Generalul-locotenent Zdravko PONOS s-a născut la 3 noiembrie 1962, la Knin, în Croația. A absolvit Academia Tehnică Militară a Forțelor Terestre în 1986. A urmat cursuri de masterat în inginerie electrică și în telecomunicații în țară, precum și pregătire de stat major la Colegiul Regal de Apărare din Londra. A mai absolvit cursuri la Centrul European pentru Studii de Securitate „George C. Marshall” din Germania și la Centrul pentru Politici de Securitate din Elveția.

Activitatea sa profesională cuprinde responsabilități în domeniul luptei radio-electronice, al dezvoltării și înzestrării armatei și al cooperării internaționale. Între anii 2005-2006 a fost locțiitor al șefului SMG al Forțelor Armate ale Serbiei, iar din 2006 îndeplinește funcția actuală.

– O.M.: În ce măsură credeți că experiența Armatei României în materie de reformă poate fi folositoare Armatei Serbiei?

– GL. Z.P.: Sunt multe aspecte în Armata României pe care le putem folosi drept modele. Acum, pus în poziția de a face aprecieri, aș spune că România este un membru respectat al NATO și al Uniunii Europene. Pot spune că, probabil, unul dintre pilonii care au contribuit cel mai mult și cu succes la reforma societății românești și la integrarea euroatlantică a fost organismul militar. Mulți oameni spun că Armata României a reprezentat una dintre cele mai importante investiții pe care România a făcut-o în viitorul său. Din punct de vedere strategic, acest aspect poate fi folositor pentru multe țări și pentru multe armate. Pe de altă parte, există multe alte aspecte ale transformării Armatei României care ar putea fi interesante pentru noi, în cooperarea viitoare: unitățile de instrucție, experiența internațională, dezvoltarea corpului subofițerilor, dezvoltarea unui nou sistem militar de educație - lucrăm și noi la așa ceva. Probabil, au fost și pași șovăielnici, atât în România, cât și în Serbia, și este bine să învățăm și din aceștia.

– O.M.: Oamenii de stat, demnitarii de rang înalt au o imagine proprie asupra viitorului organizației pe care o conduc. Cum vă imaginați Armata Serbiei peste un deceniu sau două?

– GL. Z.P.: Nu cred că am o viziune total diferită despre armata viitorului în comparație cu ceilalți șefi de stat major general din regiune. Nu este necesară o armată mare, ci una bine echipată, bine instruită și mai eficientă. Este modul general de abordare, nu numai în acest caz. Cum văd eu rolul armatei? Armata este întotdeauna un instrument al politicii externe, iar acest aspect are două fațete: sper că Forțele Armate ale Serbiei vor juca un rol important în apărarea intereselor naționale, ci și în promovarea intereselor naționale, în aceeași măsură în care Armata României face acest lucru, cu mare succes, în prezent. Există două dimensiuni care trebuie abordate: poziția armatei în societate și modernizarea și eficientizarea acesteia.

– O.M.: Apreciați, într-un alt interviu acordat postului de radio RTS, relația deosebită de parteneriat pe care o aveți cu KFOR. Credeți că această relație ar putea constitui punctul de plecare într-o relație privilegiată cu NATO în „viitorul euroatlantic” al țării dumneavoastră, așa cum îl definea ministrul apărării Republicii Serbia?

– GL. Z.P.: Nu este un punct de plecare, am început deja călătoria. Acum, însă, așa cum ați sesizat, trebuie să facem față unei provocări politice și de securitate în privința statutului provinciei Kosovo și faptului că am fost martorii unui act ilegal de declarare a independenței acestui așa-zis stat. Este o provocare mare nu numai pentru Serbia, ci, așa putea spune, pentru toată regiunea, ba poate pentru întreaga Europă, pentru partea noastră de lume. Actul a fost cu certitudine politic și de violare a legii. Care este rolul KFOR în prezent? Care este rolul cooperării noastre cu KFOR? De a nu permite ca acest act ilegal, de violență politică, să se transforme într-unul de violență fizică. În prezent, așa cum se cunoaște, KFOR are mandat ONU pentru a asigura securitatea și liniștea în zonă. Cât timp KFOR acționează în limitele acestui mandat, îi apreciem rolul și cred că va avea sprijinul și înțelegerea populației sârbe din Kosovo, dar nu numai a acesteia, ci și a guvernului Serbiei și a Armatei Serbiei. Atâtă vreme cât există o astfel de atitudine și acest mandat, vom fi

parteneri. În prezent, avem un parteneriat, am dezvoltat măsuri de încredere reciprocă, relații bune, ne comportăm ca parteneri. Prin această situație aparte construim parteneriat „în teren”. Cred că ni se oferă șansa de a stabili un parteneriat mai puternic decât cel din sălile de conferințe. Poate părea un paradox, dar cred că această situație complexă poate avea rezultate pozitive pe termen lung. Dacă ambele părți își respectă mandatul și manifestă atenție, vom coopera cu succes. Din punctul de vedere al Serbiei, al Armatei Serbiei, ne vom respecta obligațiile internaționale.

– O.M.: Republica Serbia traversează un moment politic delicat. Are el implicații majore asupra armatei sale?

– GL. Z.P.: Are. Suntem într-o situație specială, iar situațiile speciale necesită calități speciale din partea oamenilor, nu doar calități militare, ci și politice. Există, desigur, unele implicații pozitive și unele implicații negative. Ce poate fi considerat negativ? Probabil, va trebui să cheltuiem mai mulți bani pentru operații decât pentru investiții, așa cum planificasem inițial și cum se întâmplă în toate armatele din regiune. Din perspectivă negativă poate fi privită și activitatea noastră în cadrul Parteneriatului pentru Pace, care va fi influențată. Suntem membri ai Parteneriatului pentru Pace, dar probabil știți că încă nu am semnat acordul de securitate cu NATO și încă nu am înființat o misiune militară la Bruxelles. Consider aceste câteva lucruri ca fiind implicații negative ale situației din Kosovo. Pozitive? Situațiile complicate îi forțează pe oameni să dea tot ce au mai bun, să fie inventivi. În astfel de situații, în care nu beneficiem de un sprijin substanțial, așa cum beneficiază alte armate din regiune, din partea țărilor din vest implicate în reforma lor - din multe motive, incluzând aici și problema Kosovo cu care ne confruntăm în prezent - suntem puși într-o astfel de poziție, încât trebuie să fim și mai inventivi, să lucrăm de unii singuri și să fim și mai productivi. Avem succes și nu sunt multe echipe care lucrează astfel. Să spunem că procesul de restructurare a fost un succes și că a fost finalizat în 13 luni, probabil cel mai rapid proces din Europa. Și asta fără resurse financiare suplimentare, fără un sprijin extern serios. Nu am beneficiat de serviciile niciunui grup de experți care să fi lucrat împreună cu noi la Belgrad, dar ne-am folosit oamenii care au studiat în străinătate, aceasta a fost resursa noastră. În același timp, ne bazăm pe experiența și pe cunoștințele noastre anterioare.

– O.M.: Ce impresii și ce speranțe referitoare la relația cu Armata României veți duce cu dumneavoastră?

– GL. Z.P.: Am avut șansa să merg în multe alte țări, dar este prima mea vizită în România. Prima mea impresie este că suntem norocoși să avem România drept vecin. Nu este doar rezultatul muncii deosebite depuse de liderii politici și de politicienii de azi sau de generalii de azi, din ambele țări. Este istorie, și îi spunem domnului amiral Marin, în timpul convorbirilor noastre, că acum depinde de generația noastră să nu alterăm realitățile istorice din relațiile noastre bilaterale. Ce am simțit aici? Ospitalitate, prietenie, deschidere și acel „ceva” pe care doresc să-l păstrez în memorie ca pe un model de bune și prietenești relații de vecinătate.

– O.M.: Domnule general, vă mulțumesc foarte mult pentru amabilitatea de a ne fi acordat acest interviu.